Ч. 106. Субота 25 (12) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Заява правительства в справі праґматики службової. — З угорского сойму.

Як ми вчера коротко згадували промавляв в палаті послів при другім читаню службової праґматики урядничої п. Міністер Гайнольд, аби пояснити становище правительства до сего предложеня. Бесідник заявив що правительство приняло зміни, зроблені комісиєю в правительственнім предложеню і згодило ся навіть на ті зміни, котрі по думці правительства не є поправою, але зі становища правительства можуть бути приняті. З тих змін правительство в інтересі скорого полагодженя тої справи не витягнуло дальших послідовностий. Натомісць деякі ухвали комісиї мусить правительство рішучо відкинути. Міністер є гадки, що може висказати надію, що удасть ся усунути ті трудности, котрі здержують скору переміну праґматики в закон.

П. Міністер перейшов до обговореня тих внесків урядничої комісиї, котрих правительство не може приняти. Передовсім ходить о те, що комісия предложила, щоби урядничий закон обовязував від 1 липня 1912. Правительство кілька разів вже зазначило, що переведене праґматики є тяжким а постійним обтяженєм фінансів держави, на що в нинішних рамах, звичайних державних доходів мимо найліпшої волі не можна найти покритя. Вийдене отже в житє трех урядничих предложень, котрі мусять рівночасно одержати обовязуючу силу, як також наміреного управильненя плат найнизших катеґорий державної служби дорогою розпорядженя що потягне за собою постійне побільшене видатків о 29 міліонів корон — не можна означити на основі календаря, але треба его зробити зависимим від ухваленя відповідних средств.

По друге правительство не може прихилити ся до ухвал о параґрафах 31 і 32 праґматики що до поведеня урядників в службі і поза нею, як також відповідних параґрафів що до державних слуг. Належить точно означити не лише права, але і обовязки урядників. Вияснене тих обовязків є не лише в інтересі правительства, але і самих урядників. Коли урядник має сповнити свою задачу, то мусить бути не лише совістним і безсторонним, але і его поведене мусить бути відповідне, бо в противнім случаю не може тішити ся тим довірем, котре є конечне до его успішної праці.

Правительство навіть не думає здержувати коаліцийної діяльности урядників. Удїл в стоваришенях може однак в даних обставинах станути в суперечности з обовязками урядників. Міністер вказує на факт, що одно стоваришене взивало урядників до пасивного опору, отже до зломаня обовязків, що може заподіяти нечувані шкоди прилюдному житю.

Міністер збив заміт, що § 32. стоїть в суперечности з основними законами і впевнив, що виключене є самовільне примінюванє правительством § 32. в політичнім, або народнім напрямі. Що до таких заряджень, поминувши державний трибунал, дає достаточне обезпечене парляментарна контроля адміністрациї. Дальше заявив ся бесідник против ухваленя для ґрупи „С“ зниженя часу жданя в IX. рангі з 7 на 6 літ і заявив, що правительство не може також приняти ухваленого комісиєю в переходових постановах параґрафу 73-го зниженя вимоги „д. доброї“ кваліфікациї для обовязуючого увільненя від складаня предвидженого там висшого фахового іспиту на виключно „відповідну“ кваліфікацию.

Міністер виступив против права жаданя належитости за надпроґрамові години і впевнив, що на будуче також за надзвичайну службу буде правительство уділяти ремунерацийї. Міністер звернув ся против заміту, немов правительство зволікало справу змодифікованя закона.

В дальшім ході зазначив міністер, що кваліфікацийне і дисциплінарне поступованє полягає на основах на скрізь новочасних, так само і постанови що до заосмотреня урядників і їх родин. Боронить постанов в справі часового авансу і заявляє, що в даних условинах роз-

Проґулька.

(Оповіданє з польского).

Отже завтра, в понеділок виїзджаємо до Женеви, щоби вийти на вершок Мон Блянк. Его ледівці пожерли вже кількадесять жертв, даючи їм вічний спокій межи щелинами леду, попуканого від морозу. Не одного вже забили спадаючі відломи скал, або поховали живцем снїжні заметелї на вічних ледівцях. Без досьвідчених провідників уважає ся дорога майже зовсім неможливою. Треба двох до провадженя подорожних і носильчик. Кошта на се виносять сталу ціну 250 франків, крім удержаня підчас проґульки.

Аж до р. 1766 не станув ніхто на вершку Мон Блянк. Від того часу множать ся виправи на его хребет і кінчать ся досить часто смертию участників. Гинуть провідники разом з подорожними і не лишають по собі жадного сліду. Одинокий знак їх смерти се — недостача всякої звістки про них. Вийшли з долини, але вже до неї не повернуть.

Наче о надзвичайнім случаю оповідає ся, що в р. 1878 двох Англійців без провідників вернуло щасливо з проґульки на Мон Блянк.

Думаємо вибрати ся в трійку. Ішов Поляк, Голяндець і Француз.

Поїзд відходив з Женеви по шестій рано з двірця д'О Віве, коло озера. Я пробудив ся о пятій. Убрав ся скоро, отворив вікно і довго дивив ся на дрібні филі, що бігали по Леманї. З протягаючим криком уносили ся над ним рої білих мев, що купали ся в лагідних лучах сонця високо в повітрю, то знову майже доторкали крилами синьо-зеленої води. Було в тім виді щось сумного. Невжеж ті птахи плачуть своїм крикливим голосом за померишими товаришами, з котрими ще вчера свобідно буяли в просторах повітря на волї, а котрі нинї вода розбиває о високі береги, іграючи ся їх нерухомим тілом.

Час минав скоро. Треба було збудити сестру, аби попращати ся з нею.

— Зосю, я вже виходжу!

Сестра схопила ся зі сну.

— Де? А, на Мон Блянк! Знаєш Ясю, я мала такий недобрий сон. Снило ся менї, що хтось кликав десь з далека о поміч, а я не могла рушити ся. Я хотіла серед великого страху кричати, але уста не видали голосу. Но і збудила ся вкінци, дякуючи Богу, що се тільки сон. І знову знеміг мене сон. Ти снив ся менї. Ти вертав з дороги так страшно утомлений, що я не могла тебе пізнати. Доперва, коли ти закликав мене по імени, я пізнала твій голос. Я була така щаслива, що ти повернув, я плакала з радости. Слухай! а може ліпше буде, коли лишиш ся в Женеві. Мене бере такий ляк. Боже! як би ти так направду не мав вернути!

— Алеж Зосю, ти дитина! Я сам не іду в гори. Тілько разів я вже по них бігав, маю отже досьвідчене. А врештою смерть може нас всюди знайти, як схоче сего случай. Маю сильне переконанє, що як инші верну щасливо до дому. Но, будь здорова!

Зося розплакала ся. Мене щось вхопило за горло, але я запанував над собою.

— Е, справді, сьмішне наше пращанє. Атжеж розходить ся лише о проґульку в гори.

— Знаєш що Ясю, я відпроваджу тебе на зелїзницю.

За хвилю ми переходили вже мостом Мон Блянк, найдовшим мостом через озеро женевске. Сьвіже повітре отверезило нас, ми почали розмовляти свобідно як звичайно. Могучий паровець пращав остатним сиґналом швайцарску землю і поров води Леману, прямуючи до берегів Франциї. На около его комина бухаючого димом і паров, кружляли рої білих мев, виряджаючи его на щасливу дорогу з пристани, а потім вернули на поруче мосту, беручи в летї хліб з руки Зосї. З долу пливаючі лебеді витягали довгі шиї в гору, гнївно споглядаючи на меви, котрі їли хліб для них призначений.

Любі птахи, окружали нас освоєні, свобідні. Най се буде менї щасливим знаком в годину від'їзду.

На двірци застали ми вже Голяндця з гірским топірцем в руці і з припасом живности на плечах. Я казав видати собі мою торністру, котру вже вчера відставив на дворець,

ходить ся о введенє сего, що взагалі можна розмірно скоро перевести. Обговорював користи часового авансу, який усуває найбільші непригідности нинїшної системи. Вказував на великі видатки получені з новим предложенєм і заявив, що начерки, щоби зрїст коштів покрити прямо ощадностями в урядничім станї, або також відкладати праґматику аж до хвилї переведеня реформи адмінїстрациї, належить закинути вже з тої причини, що таке важне і глубоко сягаюче зарядженє не може бути з дня на день переведене.

З черги обговорював мінїстер задачі комісиї адмінїстрацийної реформи.

Вкінци просив мінїстер палату, щоби приняла предложенє комісиї разом зі змінами, яких домагає ся правительство, і щоби через скоре постаранє о покритє полученого з праґматикою видатку, сотворила дїло спосібне до житя.

На передвчерашнїм тайнім засїданю угорского сойму вела ся дальше дискусия реґулямінова, в якій опозицийні посли закидали віцепрезид. Беетіви, що він кілька разів нарушив приписи реґуляміну.

Посол Фр. Кошут заявляє, що тому, що димісиї попередного президента палати не принято до відомости, противило би ся реґулямінови доконанє вибору нового президента, тому і бесїдник не возьме участи у виборі.

Предсїдатель заявляє, що палата вже ухвалила вибрати нового президента та що після реґуляміну, не можна вносити просьби против рішеня палати.

В хвили, коли посол Альмазі яко другий після азбуки, кидав до урни картку, кинув ся на него посол Ковач (безпартийний з р. 1848) та почав его дусити. На Ковача кинуло ся кількох послів з партиї працї; кинено Ковача на землю. Настала загальна бійка. — Засїданє перервано.

По перерві приступлено до дальшого голосованя. Члени партиї Юста вийшли зі салї. — Між послом Девім а мінїстром просьвіти Зічім прийшло в кульоарах до острого спору. Деві закинув Зічому, що сей нарушив публичні фонди на виборчі цїли.

Коли укінчено вибори, предсїдатель оголосив, що президентом палати вибраний 210 голосами ґр. Стефан Тіса.

По короткій павзї ввійшов до палати ґр. Тіса, привитаний послами більшости бурливими оплесками. Тіса подякував за вибір та вказав на небезпечність, в якій находить ся нарід. Обовязок свій буде сповняти з посьвяченєм, без боязни. *(Оплески послів з партиї працї).* Буде іти за голосом совісти, яко президент палати не буде поступати як член партиї, але супротив всїх в палатї буде поводити ся з як найбільшою прихильностию. Не можна допустити до сего, щоби ударемнювано ухвали палати. Реґулямін буде приміняти ся рішучо, щоби обезпечити нормальний хід праць палати. Вкінци звернув ся до цїлої палати з прошенєм о ноперте.

Сойм заявив, що п. Юст і кількох инших послів зі сторонництва независимости мають перепросити палату за своє поведенє.

Новинки.

Львів, 24 мая 1912.

— **Приїзд Найдост. Архикнязя Кароля Франца Йосифа до Львова.** Оповіщено такий урядовий комунїкат: Заповіджений приїзд Архикняжни Зити до Львова мусів бути відкликаний з причини стану єї здоровля. Архикнязь Кароль Франц Йосиф прибуде до Львова з Коломиї дня 26 с. м. поспішним поїздом о год. 1 мін. 55 з полудня. В програмі принятя не буде ніякої зміни, відпаде лиш очивидно повитанє Архикняжни Зити на зелїзничім двірци із сторони пань.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс канцеляриийних офіциялів Л. Ст. Костку з Яворова до Перемишля, С. Гірша з Мостиск до Перемишля, Дм. Санойцу з Миколаєва до Станислава, Йос. Кубіта з Долини до Рудок, Й. Ерліха з Бурштина до Станислава, Вас. Шиналя з Жидачева до Бережан і канцелїстів: Вас. Романовского з Рожнітова до Заліщик, Павла Лацїка з Краківця до Тернополя, М. І. Бавмгартена з Козової до Бережан, Е. Ж. Гізелю з Любачева до Коломиї, Льва Затирку з Грималова до Сянока, Й. Свистовяча з Балигорода до Любачева, І. Казечку з Нов. Села до Тернополя.

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних у Львові розписала лїцитациї на доставу жарівок і вугля електричного на р. 1913. Близші услівя і формулярі оферт можна дістати в бюрі IV Дирекциї від 20 мая до 10 червня с. р. Оферти можна вносити до 15 червня с. р. 12 година в полудне.

— **Конкурс** на посаду лїкаря зелїзничого у Львові з речинцем вношеня подань до 10 червня 1912 оповіщено в урядовій Gazet-і Lwowsk-ій.

— **Австрийский спіритус в Швайцариї.** N. fr. Presse пише, що перед двома тиждними почали ся переговори з зарядом спіритусового монополю в Швайцариї, в цїли впровадженя австрийского спіритусу до Швайцариї. Здає ся, що вислїд переговорів буде добрий.

— **Що може зискати одна громада через нищенє маєвих хрущів?** Сего року появила ся коло Віднія така скількість маєвих хрущів, що призначувано окремих робітників до нищеня сеї язви. Посадник громади Бокфліс, богатої в винну лозу, пише ось що: Винищуванє хрущів почало ся у нас 29. цьвітня і тягло ся 17 днів. В тих днях зібрано кругло 15.000 кґ. хрущів. В деяких днях збирано навіть по 2.000 клґ. Нищено їх будь поливанєм горячої води, будьто убийчими випарами сірковоі кислоти. Убиті хрущі закопувано в ями і поливано вапном. Пізнїйше уживано їх до штучного навозу. На один кільоґрам припадало пересїчно 928 хрущів, так, що в самім Бокфліссї винищено їх 13,316.000. Безперечно, що можна половину з них числити самців, а половину самочок. А щоби одна самочка знесла лише 70 до 80 яєць, то можна сказати, знищили Бокфліссийцї принайменше 532,672.000 хрущів. Також і в инших околицях нищено много хрущів. Повставали навіть орґанїзациї, коло яких головно заслужив ся в Рациї громадский секретар Суммер. Справдї останними лїтами появляє ся велике число хрущів, які в тамошних околицях роблять величезні шкоди в виноградниках, в полях і огородах. Кажуть навіть, що шкоди є так великі, що з винної лози нераз лишає ся 20 до 10 прц., а решту нищать хрущі.

— **Завіщанє Пруса.** Онogди пополудни отворено завіщанє Пруса. Померший письменник записав проценти від готівки 23.000 рублїв і доходи з всїх видавництв, взгл. проценти від суми, за яку право накладу его творів буде би продане в $^4/_5$ частях своїй жінцї, а в $^1/_5$ свому похрестникови. Завіщанє має дату 12 червня 1908. В червни 1909 Прус змінив відношенє подїлу між жінкою і похрестником.

закинув єї на плечі і ми чекали на Францува.

За хвилю має поїзд відходити, а его не видко. Даючи знак, що поїзд рушить, служба замикає двері ваґонів і очевидно від'їзджаємо без третого товариша.

Зося стоїть на перонї і повіває хустиною за відходячим поїздом. За хвилю зникає єї постава. Женева вже за нами. В ваґонї доокола веселі лиця. Всї розмовляють живо; певно тїшать ся, що їдуть на вершки гір альпейских. І нас пориває загальна веселість. Забуваємо зовсїм о Французї, котрий нас завів і вихиляємо лиця з вікон вагону, щоби подивляти чаруючі образи природи.

Дорога зелїзницї підносила ся щораз висше. На право поважні, зимні обдерті з зелени камінні стіни Салеву, пасма гір під Женевою майже на 1200 м. високих. Минаємо їх. Надходять перед очи инші гарні види узгіря, наче перша сторожа могучої армії титанів, на котрих вершки ми постановили видерти ся.

Ми їхали вже в Сабадиї, над берегами ріки Арве, до котрої з вершків гір збігали срібні струмочки, що несли свою воду до ріки, щоби не хибувало їй филь.

Деколи не струмочок але великий гірский потік викидував перед нами в корито ріки, котра повстає з розбитої о скали води.

По двох годинах їзди, ми вже на стациї Ст. Рох. Перед нами лежить, як на долони Мон Бляик, покритий срібним туманом, що мінить ся самоцьвітом. З ясного неба споглядає сонце з подивом на єго богатство, в якім гордо підносить чоло понад вершки окружаючих гір, котрі без бунту хилять ся перед его величностию.

А цїла громада гір снїжих коло Білої Гори, купає ся до волї в лучах заходячого сонця, відпочиває на червоних скалах. Дармо шукати між ними снїгу або зеленї. Стоять понурі без житя і стережуть границї краіни ледів і снїгу.

Під ними альпейскі луки, ослонені перед убиваючим морем шпичастим перстенем червоним, похило збігають в долину, але дійти до неї не можуть, і гинуть в зелених чубах ялївця і сосен.

І тулять ся лїси безпечно до стіп велеканів, котрі позваляють їм ласкаво запускати корінї в землю урожайну, котру снїг і дощі принесли з їх вершків.

Від стациї зелїзничої їдуть до тїнистих лїсів луки з цьвітами, котрих запах лагідний вітер аж до нас приносить. Межи ними половіють золоті лани дозріваючого збіжа, а розсїяні в тій зеленї хатки, творять чудову цїлість, на котру не можна надивити ся.

Але поїзд рушає дальше до послїдної стациї, з котрої піхотою підемо в дальшу дорогу. Візджаємо в долину окружену зі всїх сторін горами, котрі з вершків, що виринають серед зеленї, червонїють з своїй дикій нагости і лучать ся з долиною в цїлість дуже фантастичну. То „фест“, де кінчить ся наша дорога зелїзницею.

Опускаємо поїзд, котрий біжить дальше до Шамонї, а ми, написавши кілька карт з видами до знакомих, ідемо на почту, маючи рівночасно слабу надію, що може третий товариш подорожі дав телеграфічно який небудь знак житя о собі з Женеви. Справдї є звістка. Спізнив ся і виїзджає з Женеви слїдуючим поїздом завтра у вівторок маємо з ним стрінути ся в осадї альпейских пастухів в Бельве.

Ідемо иншою дорогою, ніж звичайно туристи ходять. Зелїзниця звичайно завозить їх дальше в гори, звідки беруть провідників котрі проводять їх до цїли прогульки.

Для уріжнороднення ми вибрала довшу дорогу на Мон Бляик, щоби вернути звідтам через Шамонї.

Ще в Женеві відбула ся велика нарада нежи нами, на котрій ухвалено, щоби дійти до вершка без провідників. Важні причини промовляли за тим. Дуже важна з них, то сума 250 фр., котра би мусїла перейти до кишенї підприємства „Альпейских провідників“. Грошеві наші засоби були досить скупі, а такий случай унеможливив би нам зовсїм нашу виправу. Вкінци і льоґіка промовляла за нашою постановою.

Були случаї, що виходили на Мон Бляик і вертали щасливо без провідників, а з другої сторони не рідко гинули подорожні разом з провідниками, не вертаючи вже зі щелин ледняків. При такім станї річи дещо ми мусїли зискати, який небудь був би вислїд нашої прогульки. Коли вернемо, но то зробимо поважну ощадність, а коли малисьмо найти в горах смерть, в такім случаю, нещастє се було би нас стрінуло і в товаристві провідників.

(Конець буде).

записуючи їй 3/4 а єму 1/4 процентів. По смерти жінки похрестникови має ся виплачувати 500 рублїв річно, а з цілої решти мають бути утворені стипендиї по 250 рублїв для синів польских селян, без ріжницї віроісповіданя, що відзначають ся здібностями, пильностию і моральностию і приготовляють ся до хлїборобства, ремесла або учительского званя. Сею частиною завіщаня Прус дав доказ дуже високого почутя і пониманя горожаньских обовязків.

— **Прогулька до музею Дідушицких** уладжена минувшої недїлї з рамени Тов. ім. П. Могили зібрала около сотки участників, в першій мірі людий старших, в тім і богато пань. Опроваджував по музею проф. В. Шухевич, який при предметах, маючих звязь з нашим житєм, давав доволї обширні і вичерпуючі поясненя; особливо-ж знов, як знаток Гуцульщини, на предметах гуцульского житя (строїв, знарядів, виробів і т. д.) вказував на неоцїнені прямо скарби нашого домашного промислу, нашої питомої культури і нашого власного, окремого житя. Впов. професор своїми вказівками і поясненями розбудив широке зацікавлене цїлої громади так, що й опісля з окрема ще доволї довго мусїв деякі речи додатково ще обширнїйше участникам пояснити. З огляду на те, що богато людий домагає ся повтореня отсеї прогульки, Товариство ім. П. Могили вдоволить бажаню шан. публики і в недїлю дня 2 червня уладить рівночасно дві прогульки: одну в музей промисловий, а другу знов до музею Дідушицких. В музею промисловім поясненя давати буде арх. Лушпіньский, а в музею Дідушицких знов. проф. Шухевич.

— **Службова прагматика для державних урядників.** З огляду на загальне заінтересоване рефератом закона про службові відносини державних урядників і слуг предложеного в урядничій комісиї, видала державна печатня окрему відбитку сего реферату, в якій містить крім правительственного предложеня і ухвал комісиї, також всї подібні обчислення. Після обчисленя мінїстерства скарбу було в 1911 р. 66.700 державних урядників, учителїв і судиїв на які видано 263.974.000 К. Ріжного рода сторожи було 33.246, які коштували 49,652.000 К, підурядників і служби було 28.668, яких кошт виносив 49,830.000 К, дальше 59.159 осіб за окремим контрактом коштувало 66,660.000 К, сталих робітників 64.000 з коштом 53,000.000 К, вкінци в зелїзничій службі було 175.591 осіб з коштом 277,933.000 К. Разом було всїх 427.564 осіб, на які видано в минулім роцї 763,049.000 К. Предвиджений видаток начерком закона виносить в першім роцї 23,017.098 К, яка то сума збільшить ся внаслїдок дальших уступок правительства о 4 міліони.

— **Будівляні кредити.** Ц. к. уприв. австрийске Заведенє для торговлї і промислу має намір мимо трудних услівій грошевого торгу приймати пропозициї на удїлюване будівляних кредитів, в цїли прискореня докінченя розпочатих будівель приватних у Львові, щоби в сей спосіб піти на руку сим галузям промислу в Галичинї, що суть інтересовані в будівлянім промислї.

— **Шпіон перед судом.** Львівский орікаючий трибунал під проводом радн. Мромлїньского судив передвчера справу б. росийского офіцира Додонова, арештованого перед пяти місяцями під закидом шпіоньства в користь Росиї. Розправа була тайна і вела ся без головного сьвідка Кульчицкого, через котрого неприсутність вже раз відрочено розправу, та який знов не явив ся, виїхавши до Америки. Трибунал опер ся отже головно на ореченю представителя австр. ґенерального штабу і засудив Додонова на рік тяжкої вязницї, заостреної постом що 14 днїв. Засуджений зголосив жалобу неважности.

— **Подороженє збіжа у Франциї.** Як зачувати, цїни збіжа виносять у Франциї тепер 30 франків за 100 кґр. Торговцї стараують ся, щоби правительство знесло теперішне вивозове цло в висотї 7 фр. за 100 клґ. Причиною дорожнї є злий збір збіжа в послїдних двох роках. В 1911 виносив недобір продукциї збіжа 5 міліонів метрич. сотн. Крім злого збору впливають на підвижку цїни збіжа також підвижка податків і підвижка робітничої плати, вкінци зріст продукциї золота і знижка єго цїни. Сегорічний збір збіжа у Франциї заповідає ся досить добре.

— **Прочутє катастрофи „Тітаніка“.** Американьска праса пригадала сьвітови, що в р. 1898 написав письменник Морґан Робертзон повість під заг. „Розбитий кадовб Титана“. „Титан“, се в повісти корабель товариства White Star-Line, великий, що містить до 3.000 пасажирів, заосмотрений у всї вигоди і здобутки мореплавної техніки, плине з незвичайною скоростию, уважає ся за незнищимий і тому має всього 24 ратункових човен. І сей корабель розбиває ся о ледову гору, а діє ся оно в марті. Всї майже обставини сеї повісти, почавши від назви корабля, скінчивши на порі року, в якій стала ся катастрофа, дивно згоджують ся з подробицями недавної катастрофи „Тітаніка“. Повість сю друкують тепер численні американьскі дневники.

— **Канцелярия Тов. „Просьвіта“ у Львові** подає отсим до відомости пп. народним учителям, шкільним і громадским Радам, що вже від тепер можна набувати книжочки на нагороду пильности для учеників і учениць народних шкіл. При доборі книжок увзглядненo передовсїм оповіданя з української історії. Кожда книжочка гарно оправлена з золотими витисками. Спис книжок разом з поданою цїною висилає ся відворотною почтою.

Телеґрами.

Будапешт 24 мая. Столиця Угорщини була вчера сьвідком кровавих розрухів, які прибрали просто революцийний характер. Манїфестацийний страйк социялїстів за реформою виборчою перемінив ся в революцию. Прийшло до стрічи з войском і полициєю. О скілько до рана було звістне, погибло 20 людий, а близько 200 є тяжко ранених.

Петербург 24 мая. Мимо арештованя комітету страйкового, положенє в Петербурзї дуже грізне. В підміских лїсах відбувають ся численні віча страйкарів.

Будапешт 24 мая. Ситуация в Будапештї не поправила ся цїлу ніч. Розрухи тревали безнастанно. Всї фабрики обставлені войском. Один з комісарияітв положений близько фабрики підпалено а всї акти викинено на улицю і спалено.

Будапешт 24 мая. Нинї поновили ся розрухи. Знищено трамваєві вози. В многих місцях підложено огонь. Стрілянo також в церквах.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*) **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.